

Nº 40

M^s GAMES.

05.06.95

sa sella

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

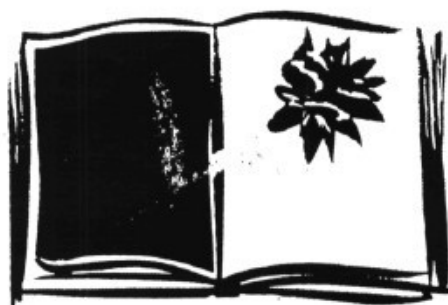
- CENTRE COORDINADOR -

Fes Cultura,
Vine a la Biblioteca
C/ Antoni Maura, 5

Horari de Biblioteca: (Estiu)
Dilluns, Dimarts, Dimecres
i Divendres de les 18h. fins a les 21h.

**Consell Insular
de Mallorca**

**BIBLIOTEQUES
MUNICIPALS**

Editorial

Després de passats ja uns mesos dels comicis municipals és hora de reflexionar pausadament sobre la radicalització de postures que provocà la campanya electoral. L'enfrontament entre dues parts del poble ha estat evident i ha fet crear crispacions innecessàries.

La politització fins a extrems inimaginables de la vida pública i social del municipi ha estat deplorable. La utilització d'entitats ciutadanes, socials i culturals per part dels candidats ha fet un magre favor a l'estabilitat dels grups en el futur.

La *brutor* de la campanya ha arribat a esquitxar les institucions més apreciades i venerades dels sencers. Ni tant sols la Beata Francinaina es va salvar de la lluita electoral. Els responsables d'aquestes institucions haurien de reflexionar sobre si han estat utilitzats, si s'han deixat utilitzar, si han utilitzat el seu nom en favor d'una causa partidista, o si la seva actuació ha decantat la balança cap a una o altra candidatura.

Trenta persones són molt poques per haver de decidir el futur d'un poble per quatre anys en un sentit o en un altre.

Des de Sa Sella volem encoratjar a uns a acomplir amb els seus compromisos electoral i als altres a seguir fent feina perquè, quan els votants sobirans així ho vulguin, hi pugui haver una sana alternança.

I un bon desig final: que ningú faci de la represàlia o del clientelisme la seva bandera d'actuació política.

La Redacció.

Equip de Redacció (ordre alfabètic):

Joana Ferragut Fiol
Joan Florit Horrach
Joan Florit Salas
Guillem Mut Llabrés

Col.laboradors (ordre alfabètic):

Barramot
Jerònia Campaner Fiol
Maria Florit Amengual
Margalida Llabrés Fiol
Jordi Llabrés Sans
Miranda Miret
Tomeu Morro Oliver
Jaume Perelló
Josep Ramis Ferrer
Maria Vich Cirer
Guillem Zuazaga Llabrés

Nota de la Redacció:

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels propis autors.

Revista Sa Sella
C/ Antoni Maura, 5
CP 07140 Sencelles

Foto de Portada: Maria Roser Verdura.

Dipòsit legal: PM 400-89

Sa Sella compta amb el patrocini de la Fundació Bartomeu Oliver.

Romeria

Els desitjos de trobar re-

colzament als problemes que vivim, a n'els que tenim a Sor Francinaina com a advocada nostra, ens fan pensar molt sovint en Sencelles i les seves bones gents. Basta qualsevol excusa per ja partir a fer una volteta pel vostre poble, que ja tenim un poquet també com a nostros. No va esser flor d'un dia, ni tampoc una quimera, el que iniciàrem fa uns anys, la llavoreta que sembràrem a sa Casa Blanca i que vosaltres, tan amorosament ens ajudàreu a cuidar, va néixer, créixer i s'ha estesa per l'entorn del nostre pla.

Quan l'hivern tanca la porta i l'obri per deixar entrar la primavera, començam a sentir l'escalfor i l'enyorança de tenir-vos, encara que sigui un dia, a propet i tornar amb vosaltres fer un dia de bulla i alabança a l'obra de sa Tia Xiroia. El recolzament, sobretot l'afecte, fan que l'arribada, la solemne missa i els altres actes siguin tan emotius. No és d'estranyar que els comentaris del dia i la festa més entranyable siguin el tema de comentaris interessants del nostre entorn.

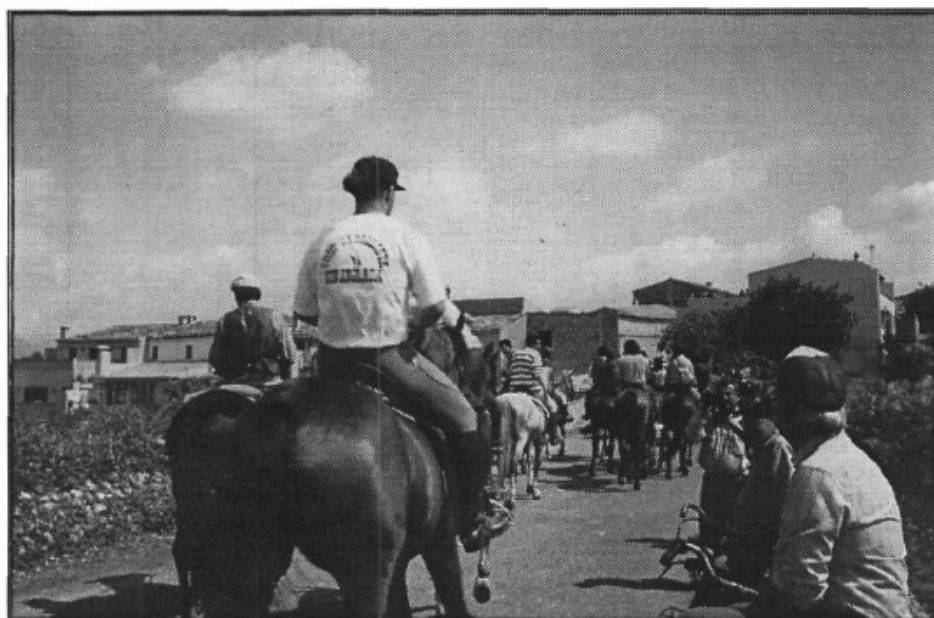
Vos ne contarem un parell:

Tenim pel pobles del redol una sèrie de mercaders que són capaços de canviar el barram a una bístia que ja era vella quan en Franco va jurar bandera i vendre-la per jove. Ara, quan volen des-

tacar les virtuts d'una bístia davant el comprador, els diuen que l'animalet ha anat a sa Romeria com a garantia de bona, sana, forta, falaguera, dòcil i amb molt de seny. Els mercaders són, com vosaltres sabeu, molt afectats a fer gloses i vet aquí unes de les que diuen:

És la millor garantia
si una bístia voleu comprar
sempre l'heu de cercar
dins la nostra Romeria.

A un que preguntava a l'altre els motius de caminar tort l'endemà de sa Romeria li contestaren així:

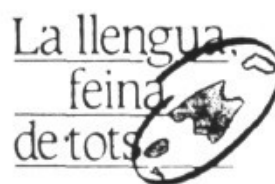
Amb un carro de garbejar
que com saps no té cap molla
ahir anàrem al poble germà
de ca sa Tia Xiroia.

I d'anècdotes podríem omplir la vostra simpàtica revista.
Rebeu una aferrada pel coll ben forta dels vostres amics Romers de sa Casa Blanca.

Gaspar Melchor de Jovellanos

GOVERN BALEAR

Conselleria de Cultura, Educació
i Esports

Gaspar Melchor de Jovellanos fou un polític i escriptor nascut a Xixon que esdevingué el màxim representant espanyol de l'enciclopedisme il·lustrat.

Fou batle de Madrid i participà molt activament de les reformes empreses durant el govern del rei Carles III. Va esser també ministre de Gràcia i Justícia.

L'any 1801 va caure en desgràcia i va esser deportat a Mallorca. Fou empresonat primer a les cel·les de la cartoixa de Valldemossa i posteriorment a les masmorres del castell de Bellver.

Durant el seu captiveri a Mallorca va establir amistat amb diversos intel·lectuals de l'Illa, entre els que destaquen el noble Josep Togores, Tomàs Verí i el monjo cartoixà Joan Baptista Capó.

Va aprofitar la seva permanència al nostre país per escriure diversos tractats històrics de temes illencs com Memoria del Castillo de Bellver, Memoria sobre la fábrica de los conventos de Santo Domingo y San Francisco de Palma, i Descripción histórico-artística del edificio de la Lonja de Palma.

Miranda Miret

Gestimotor S.A.L.

AGENT COMERCIAL

- VENDA I POSVENDA
- MECANICA EN GENERAL
- REPARACIÓ PER LA REVISIÓ ITV
- INSTAL·LACIÓ EQUIPS DE MÚSICA
- CAMVI D'OLI 2.500 pts (Filtros apart)

Informació : Pere Cirer Verd (Sencelles Tel : 59-14-43)

Direcció : C/ CABANA 65, PONT D'INCA, MARRATXÍ Tel: 79-46-18

RECAMVIS

•Poclain

Cartes:

Toquem fusta

La vida pública a Sencelles durant els dos darrers anys ha estat força agitada i quan dic a Sencelles em refereixo al nucli urbà pròpiament dit. Tot s'inicià amb el tema de l'explotació de l'aquífer per tal de vendre l'aigua als ciutadans. Aquesta fou l'espurna que encengué els ànims del poble. Començà a moure's gent que estava en contra d'això i nasqué la *Coordinadora en Defensa de les Aigües de Sencelles*. La Coordinadora treballà molt per defensar el que creia i creu que és just: l'estimació per la nostra terra i el que ella ens dona aprofitant-ho racionalment. Es feren tot un seguit d'accions molt valuoses, actes públics d'informació, juntament amb una tasca d'investigació per tal de determinar les intencions del tringle format per l'Ajuntament de Ciutat, els propietaris de pous i l'Ajuntament de Sencelles. Però vet aquí que es notava que en el nostre poble hi començava a haver un descontent generalitzat amb l'equip de govern, precisament un dels principals motius era que els mateixos batle i tinent de batle formaven part interessada en la venda d'aigua. Els ànims s'encenien de cada vegada més, i sobre tot quan els símptomes de l'activitat política de la majoria del consistori evidenciaven uns afavoriments massa personalistes, és a dir, els beneficiats de "determinades accions" eren sempre els

mateixos. A tot això s'hi podrien afegir moltes coses com per exemple: "l'autobombo" que s'ha donat l'ajuntament amb un mitjà de comunicació com és *Televisió de Sencelles TVS*, que ha passat d'esser un mitjà pretesament imparcial i populista en els seus inicis, a ser actualment una eina propagandística de l'equip de govern i del partit polític al qual pertany, en un estil barroer i *xapucer* propi d'una república bananera. Com deia, aquest fet i molts més acabaren amb la paciència de la gent, el poble quedà dividit en dos bàndols, l'oficialista per una banda i per l'altra la gent disconforme amb la forma de governar del nostre alcalde.

Arribats a n'aquest punt, les esmentades circumstàncies feren convergir els disconformes en una candidatura (*Sencellers Independents SI*) per a les passades eleccions municipals. Si he de ser sincer, mai m'hagués imaginat que persones de vessants tan diferents s'arribessin a juntar en un front comú i amb un objectiu fixe: derrocar l'actual batle i els seus regidors. La coalició dels SI com he dit agafava gent ben diferent però al cap i a la fi gent activa, gent que quotidianament ajuda a construir el Sencelles actiu i viu que gairebé tots volem. Des de la formació del grup independent fins a les eleccions passaren moltes coses. Es pot dir que e' poble ha viscut una campanya electoral no de 15 dies com contempla la llei, sinó

d'un parell de mesos. Mai s'havia viscut una campanya tan intensa i dura com aquesta a Sencelles, utilitzant una expressió futbolística, es pot dir que hi hagué molt de joc subterrani.

Passades les eleccions i quan el temporal ja ha passat arriba l'hora de les reflexions. La segona victòria del grup municipal del PP ha estat indiscutible, ara bé, pel procés seguit en les votacions cal remarcar un seguit de punts:

L'índex de participació ha estat elevadíssim, conseqüentment l'abstenció ha sigut baixa. Raons? molt senzill, són les facilitats que certs grups de persones han donat a la gent a l'hora de votar: començant per anar a recollir gent per exercir el seu vot fins a facilitar-li els sobres de la candidatura interessada ajudant-li a "elegir". Molts diran que això és afavorir l'esperit democràtic de les persones ajudant-les a exercir el seu dret constitucional al vot, però una cosa és ajudar a exercir i l'altra és induir a exercir. Com a detall mencionaré que un any vaig veure votar una dona vella que quasi no podia caminar. L'acompanyaven familiars, aquella doneta quan fou davant l'urna no sabia què fer, dubto si sabia on es trobava ella. Els fets foren així:

"-Au padrineta ara heu de votar"

"-Ah sí!, i com ho he de fer an'això?"

"-Aquí teniu es sobre i l'heu de posar aquí dedins"

El demés vos ho podeu imaginar... Pot una persona discapacitada física i psíquicament esser conscient del

DESIMPER

PRODUCTES DE NETEJA

CATALINA REINES I ALTRES C.B.
CAMI VELL D'INCA, 2
07310 CAMPANET
☎ 51 61 08 - 51 69 89

que vota, o sense anar tan alluny saber per què i per a qui ho fa? Tant de talent democràtic li veis a n'aquest fet?. No negaré mai a ningú el dret a votar, però això sí, que ho faci de forma conscient.

Si abans parlava de divisió entre la gent, també es pot dividir el nucli urbà en dues meitats que tenen com a línia divisòria el carrer Rafal, que és així com queda dividit administrativament a l'hora de confeccionar el cens electoral. Però ves per on, la divisió diguem-li administrativa ha esdevingut també en divisió política. Si el domini de la candidatura independent és clara al sector de llevant per dir-ho així, el domini del PP al sector de ponent resulta aclaparador. Si analitzem fredament això es pot veure que a la banda de ponent està tot el cens de Biniali, per tant encara que no ho pareixi, el vot binialer té molta importància, tanta que en les darreres eleccions municipals han decidit novament el caire polític del consistori. Es podria dir que estem governats per la voluntat dels binialers i això es pot traduir en un sentiment semblant al que poden tenir els madrilenys en veure que són governats per un govern que cedeix a les peticions de Catalunya. Amb això no pretenc polemitzar amb els binialers, però resulta paradoxal que la majoria que no ha votat el grup guanyador sigui precisament la que més hagi de "sufrir" les decisions del consistori. Fent un poc de befa aquest problema es resoldria donant la independència a Biniali.

Ara queden quatre anys per endavant, són quatre anys que han de servir per moltes coses, entre les quals voldria que primerament el batle i el seu equip modificassin l'estil tan personalista i partidista que han duit fins ara a l'hora de governar, cosa que a la vista del ple d'investidura no ho sembla. Que pensassin que governen no només als qui els han votat sinó a tots els sencers, res de fer parts i quarts, per així dur els sencers a viure amb tranquil·litat, sense rancúnies i recollint iniciatives del programa dels seus adversaris.

Al grup dels SI els voldria recomanar que ja que la majoria d'ells són nous, que s'ho agafin amb ganes i que s'esforcin per a què el seu programa electoral sigui consensuat amb la majoria de punts possible amb el grup popular. A l'hora d'escriure aquestes línies no se si ja hi ha algú del grup independent que davant la "derrota" (jo no la consider com a tal sinó com una victòria moral pels arguments abans esmentats) no vol ser regidor, li recomanaria que sigui conseqüent amb ell mateix i el seu compromís, ja que trairà a la gent que l'ha votat. De giracamises i absentistes ja n'hem tingut prou en la passada legislatura.

Ja per acabar, pens que eleccions com aquestes no se n'havien viscudes mai de tan intenses i apassionades, esperem que hagi servit per treure'n qualche cosa de profit, que sinó bons quatre anys ens esperen!!, per això toquem fusta...

Jaume Perelló Llabrés.

PUB
S'AGUAIT

TORRENT, 1 - 07143 BINIALI

Bones Copes, Bon Ambient i Bona Música

OSCA Y CIRER S.A.L.

Tel. 59 15 40

C/. Jardines, 26 - SENCELLES

REPARACION DE TODA CLASE MAQUINARIA AGRICOLA

Persianas Mallorquinas de Seguridad - Metálicas y en aluminio
Puertas Basculantes - Metálicas o forradas en madera
Barreras y Rejas (Artísticas) o Simples
Estrujadoras y Prensas de Uva
Remolques - Toda la gama
Molinos de Pienso - Toda la gama
Compresores a tracción tractor
Venta de Aceite hidráulico y automoción
Venta de hilo para empacadoras

Centenari del Cinema

El passat 13 de Febrer es celebraven els 100 anys de la patent del cinematògraf per part dels Lumière, i el proper 28 de Desembre celebrarem el centenari de la primera projecció de cinema. Aquesta presentació en societat del cinematògraf es va fer al Salon Indien, al soterrani del Grand Café de París. En el cartell s'anunciava el cinematògraf de la següent forma: "Aquest aparell inventat per MM. Auguste i Louis Lumière, permet recollir, en series de probes instantànies tots els moviments que, durant cert temps, es succeeixen davant de l'objectiu, i reproduir a continuació aquests moviments projectant, a tamany natural, les seves imatges sobre una pantalla i a una sala sencera".

Per aquesta definició que feren el mateixos inventors de l'aparell res feia pensar que després de cent anys el cinema seria un dels fets culturals i de comunicació més importants del segle XX, juntament amb la radio i la televisió.

El cinema que varen conèixer els coetanis del seu naixement era un cinema documental (amb reportatges que reflexaven la societat d'aquella època) i un espectacle de fira.

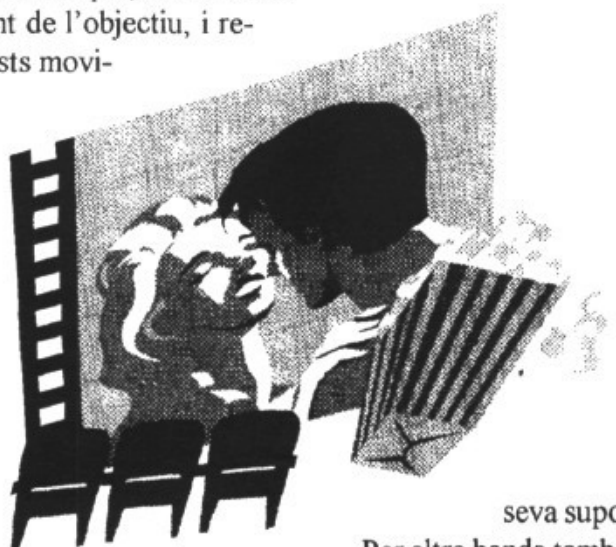
Molt aviat arribaren les pel·lícules còmiques i els primers trucatges (imaginau-vos com d'estorats es d'havien quedar els ciutadans del París de 1896 quan de cop i volta veien omplir-se de gent un carrer o plaça que segons abans estaven completament buits).

Els Lumière pensaren que el futur del cinema estava en les pel·lícules documentals i començaren a enviar operadors arreu del món, i així va néixer el noticiari (A Espanya es ben conegut el NoDo, obligatori abans de projectar qualsevol pel·lícula durant molt de temps).

Però no tot eren pel·lícules i projeccions en aquest

naixement del cinema, com tota indústria (i el cinema 100 anys després és principalment indústria) també hi havia competència. Fou l'americà Edison (del qual diuen els americans que és el vertader inventor del cinema, i segurament hauria de compartir aquest honor amb els germans Lumière) el que més contribuï a que la lluita entre els diversos pioners del cinema fos fortíssima (no li van faltar escrúpols per enviar gàngsters contra els seus adversaris).

També fou als Estats Units on es va emprar per primera vegada el cinema per fer propaganda política, amb motiu de la guerra Hispano-Nortamericana, això sí, falsejant les imatges.

1896 fou l'any del primer bes del cinema, i el Happy End (final feliç) a la pel·lícula The May Irwin-John C. Rice Kiss (El beso). Aquest bes a més fou la causa de les primeres protestes de les lligues puritanes (que encara avui segueixen amb la intenció d'implantar la seva suposada moral a les pel·lícules).

Per altra banda també es varen rodar les primeres pel·lícules amb tema religiós. Aquest tema es perpetuaren en el cinema, ja que els primers professionals entenien el cinema com a pura mercaderia, i per tant les pel·lícules havien de tractar del que la gent volia veure (100 anys després de l'invenció del cinema, la gran indústria segueix pensant igual).

A l'Estat Espanyol no serà fins el 1897 que es rodaran les primeres pel·lícules, amb temes basats en els films dels Lumière: Salida de la Misa de Doce del Pilar de Zaragoza, Riña en un café, Salida de los trabajadores de la España industrial, Salida de la Iglesia de Santa Maria de Sants.

Per acabar aquesta rapida passada pels inicis del cinema he de parlar de Georges Méliès, un màgic i il·lusionista francès que presencià la presentació del cinematògraf al Salon Indien. Va intentar comprar un aparell als germans Lumière sense aconseguir-ho. Comprar un aparell similar al dels Lumière a Anglaterra i començar primer a exhibir, i posterior-

Cine VICTORIA.

Sábado, noche, a las 9. — Domingo de 3-6 y 9.

Se siguen proyectando películas de gran ÉXITO.
 Dos películas que serán a gusto del público. - Una gran película de la gran casa Warner Bros.
 La mujer más hermosa y elegante de Hollywood trabajando con ERROL FLYNN, ELEANOR PARQUER. Y la niña más simpática se presentará por primera vez en esta pantalla, en esta grandiosa película.

NUNCA te ALEJES de MI

Esta vez, ERROL FLYNN, también es un héroe... ¡Un héroe de amor! No hay héroe que pueda luchar contra dos mujeres hermosas... Las dos se quieren con locura pero el arte les hizo la zancadilla. - Un pintor puede ser un hombre muy interesante... y también un pésimo marido.

También se proyectará la segunda y última jornada de la grandiosa serie de gran éxito, por ALLAN LANE y LINDA STIRLING

LA MUJER TIGRE

NO DEJE DE VER ESTE GRAN PROGRAMA que le presenta el cine de los grandes ÉXITOS.

No olviden estos títulos:
 Una gran película que no dejará de verlas.
 Aquella noche en Río. Pasión de los fuertes.
 ROBÍN DE LOS BOSQUES
 Astuto como un zorro, duro como un acie, altivo como un soberano.

Gracias Lida. 1930

ment a rodar les seves pròpies pel·lícules. Méliès va ser el descobridor per casualitat del trucatge, i posteriorment va incorporar a les seves pel·lícules els recursos teatrals, però sense sortir del pla general on es veia tota l'escena. Podem dir que Georges Méliès va ésser el primer en emprar al cinema com a narració d'una història.

No va ésser però fins al mes de gener de 1897 quan es presentà a Mallorca, al Teatre Principal les fotografies animades amb moviment.

Fructuós Gelabert fou el brusquer que realitzà la primera pel·lícula a l'Illa: *L'Arribada del Vapor Bellver* el 1898. El fotògraf Josep Truyol a la dècada dels anys 10 i 20 enregistrà una gran quantitat de cintes documentals de cinema mut, primitiu, en blanc i negre, graciós i ingenu: *Panorama de Palma i els afores des del castell de Bellver i Des de Palma fins al port de Sóller*.

El primer gran film mallorquí fou *El Secret de la Pedrissa*, que arribà a encetar una trajectòria de projeccions comercials. *Flor de Espino* va ésser rodada com a un divertiment entre els joves aristòcrates de Ciutat que hi apareixen interpretant els papers estelars.

Durant aquests cent anys han vengut grans directors internacionals que ambientaven a Mallorca les seves produccions: *Muerte bajo el sol*, *Bearn*, *La Senyora*, i un llarg etcètera.

Sembla ésser que Alaró fou el primer poble de la Part Forana on s'hi passaren imatges gràcies a que

a principis de segle s'hi muntà la primera fàbrica d'electricitat de Mallorca. L'electricitat no es generà a Sencelles fins a l'any 1913 per això és improbable que s'hi projectàs cinema abans d'aquesta data.

En un primer moment qualsevol lloc fosc i amb una paret emblanquinada servia per mostrar-hi pel·lícules: cotxeres, salons, cafès...

A Sencelles fins a finals dels anys 70 hi subsistí el Cine Oasis, al carreró de la Caritat on tants de sencellers vàrem viure la màgia del setè art.

També hi hagué una altra sala de projeccions: el Cine Victòria, al carrer dels Jardins, que formava part del complex industrial d'Osca.

No hem d'oblidar que també s'ensenyaren films al casal de can Garrover i al trast del carrer dels Jardins de can París.

Josep Ramis Ferrer i Joan Florit Horrach

Domingo, 26 Marzo de 1930

CINE VICTORIA

A las 9 de la noche

LOS DOS SARGENTOS

Es el drama que le ha llenado de emoción. - En él verá de lo que se capta la esencia y la fuerza que tiene la amistad. - Un drama que ha emocionado a varias generaciones.

GRAN FUNCIÓN DE COMEDIA

a cargo de un Grupo de aficionados de la localidad que pondrán en escena el siguiente PROGRAMA.

El conocido drama militar en 4 actos, de Luis de Castro, titulado

LOS DOS SARGENTOS

Capitán Derville, conocido por el sargento Guillermo	Francisco Rabal
Roberto, sargento	Juan Horrach
Ayudante Mayor	Juan de Albornoz
Valentin, coronel de la localidad	Juan Basterri
Manuel, conde de Altavilla	Juan Ramon
Federico, padre de Guillermo	Enrique Cossials
Enrique	C. Jasso y C. Cell
Adolfo, hijo de Guillermo	Francisco Ponce
Gustavo, capitán de barco	Salvador Ponce
Tamara, criada de Federico	Antonio Albornoz

Un robo y salvados

Y al divertido asunto un un acto, de J. Pineda

"EL TIO DE BONES AIRES"

Ernest	Juan Horrach
Don Ernest	J. de Albornoz
Don Miroslava	Juan Ramon
Nani	General Basterri
Paula	Jaime Valladares

Durante el descanso se recitará el monólogo.

EN SOPA FUSA

EL TIO DE BONES AIRES, EN SOPA FUSA

Si los señores se pudiesen para que para un acto con el mismo título - "El Tio de BONES AIRES" - se recita a mandado de Basterri con las perspectivas de los protagonistas.

La llengua
feina
de tots

GOVERN BALEAR

Conselleria de Cultura, Educació i Esports

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

- CENTRE COORDINADOR -

Fes Cultura,

Vine a la Biblioteca

C/ Antoni Maura, 5

Horari de Biblioteca: (Estiu)
Dilluns, Dimarts, Dimecres
i Divendres de les 18h. fins a les 21h.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

De Sencelles: Sencellers

JAUME ROMANYÀ

Jaume Romanyà fou un capellà senceller que destacà dins la literatura del segle XVI. D'ell sabem que va escriure obres de teatre humanístic, molt a la moda de llavors, i poesies en llatí. Aquestes són les úniques obres que ens han arribat fins als nostres dies, però segurament en degué fer més ja que la seva formació erudita així ho fa entreveure.

Fou mestre de gramàtica i l'any 1535 en tenia una escola pública. També fou doctor en sagrada teologia. Com a poeta llatí va fer dues llargues composicions en vers dedicades a l'emperador Carles V en commemoració de la seva venguda a Mallorca l'any 1541 i que estan incloses en la relació de festes feta per Joan Gomis. Aquestes composicions també apareixen al *Cronicon Mayoricense* de A. Campaner.

Segons la *Biblioteca de Escritores Baleares* de Joaquim Maria Bover fou el primer autor de les Illes Balears de conrar la poesia dramàtica en llatí.

La *Historia de Mallorca* de Jaume Alzina i altres autors el situa com el millor escriptor mallorquí entre els segles XVI i XVII. Aquesta és l'època en què va viure aquest comediògraf senceller: el Renaixement i el Barroc.

A la literatura mallorquina es pas de l'època medieval al Renaixement no implicà gran canvis. Només es notaren dos símptomes: la progressiva dialectalització de la llengua escrita i l'increment en la redacció d'obres en castellà. Amb el Renaixement també el llatí fou revaloritzat, se li concedí més suport a les escoles i n'augmentà el prestigi com a llengua culta. Dins aquestes circumstàncies històriques s'inscriu l'obra teatral més coneguda de Romanyà: *Nova tragicomoedia Gastrimargus appellata*, la primera representació de la qual fou un èxit sense precedents ja que hi assistiren més de 8000 persones. L'acte fou a Ciutat i comptà amb la presència del Bisbe, el Governador, els jurats de la ciutat i altres autoritats.

parescuda a les obres clàssiques de Plaute, Horaci i Terenci. Segons la *Gran Enciclopèdia Catalana* "es tracta d'un exercici d'adaptació de la comèdia clàssica, particularment de Terenci, però de tema bíblic (el del ric Epuló i el pobre Llätzer), seguint els misteris medievals i en un llenguatge sovint cru i silenciós, s'adsciu plenament en el teatre humanístic en llatí amb finalitat pedagògica, molt pròpia de l'època".

És una obra dividida en cinc actes i cadascun d'aquests en escenes. Ens ha arribat fins a nosaltres gràcies que el Cronista del Regne de Mallorca, Binimelis, la rescatà d'entre les restes d'una antiga biblioteca de Felanitx. De tota manera també es conserva un exemplar d'aquesta peça la Biblioteca de Catalunya com ho afirma Josep Romeu a *Teatre Profà*.

L'èxit de públic de l'estrena de la representació fa pensar que aquesta fou la primera comèdia representada a un teatre públic. El gran mèrit de l'obra però no està en la gran gentada que va atreure sinó en què és una mostra del teatre de transició. Si per una part entronca amb les obres medievals per la seva temàtica lligada als Misteris (per exemple la Consueta de Santa Àgata de Sencelles), per altra part el llenguatge i les formes que hi apareixen són reminiscències d'autors clàssics llatins. Aquesta obra és per tant bàsica per veure l'evolució històrica de l'art dramàtic a Mallorca: d'un tema medieval, la història sagrada, es passa al teatre modern, amb el gust pel món clàssic.

De totes maneres, segons Jaume Garau Amengual a *El primer siglo de la literatura castellana en Mallorca (1589-1688)*, la xifra de vuit mil persones seria un error de l'impressor. "Cuesta creer, sobre todo a partir de la luz que arroja el Códice Llabrés sobre el rico teatro medieval y renacentista que se ejecutaba en los templos de la Isla, que esta pieza en latín fuera la primera representada en Mallorca, como apunta Bover".

Gastrimargus és una comèdia en vers llatí molt

Joan Florit Horrach

Noticiari

A la seu del Consell Insular de Mallorca, dia 9 de maig es va signar un conveni entre aquesta institució i l'Associació de la **Prensa Forana** de Mallorca per col·laborar activament a la difusió del funcionament de les biblioteques.

Dia 11 de maig tengué lloc a sa Llotja l'exposició **A la Recerca del Sud**, que donà a conèixer la realitat del tercer món a través de la vida dels seus protagonistes. L'exposició és un projecte de l'organització mundial *Medicus Mundi*, cofinançat per la Direcció General de Desenvolupament de la Comissió Europea i pel Govern de Navarra.

Una setmana abans de la fira, la **Coral Sor Francinaina** presentà el seu disc compacte que conté peces de Viadana, Monteverdi, Bach, gospel i cant negre-espiritual. La il·lustració de la coberta és original de Guillem Llabrés.

El dia de la fira Sa Sella tornà a muntar una paradeta per participar de l'ambient festiu del poble. Molts foren els anunciants, subscriptors i amics que s'acostaren al trast per recollir el nou exemplar que sortia al carrer aquell mateix dia. Aquest fet fou reflexat per la periodista **Lola Olmo** a la seva crònica del Diario de Mallorca.

Coincidint amb la festivitat de la Fira, l'Ajuntament va pagar un extens especial al diari **Ultima Hora** que fou regalat a totes les vivendes del poble.

A mitjans del mes de maig es va conèixer la notícia que l'Obra Cultural Balear havia vist desestimada la seva impugnació del testament de Mossèn Bartomeu Oliver i Amengual. D'aquesta manera la **Fundació** creada amb el llegat testamentari de don Bartomeu Capità ja pot disposar lliurement dels béns cedits.

La publicació per part de **Nicolau Pons** i Llinàs del llibre *Jeroni Alomar Poquet. El capellà afusellat pels feixistes el 1937*, es va donar a conèixer al gran públic com aquest sacerdot progressista llubiner va morir una vegada que va esser empresonat gràcies a una trampa que li posà el sencer, travestit i falangista, Bernat Gelat, alias *Na Trenes*.

El passat 28 de maig tengueren lloc a Sencelles i com en altres indrets de tot Mallorca i part de la Península les **eleccions** locals i autonòmiques amb un clar avanç de la dreta en tots els seus àmbits. A les eleccions locals guanyà la candidatura presentada pel Partido Popular amb 648 vots. L'altra opció representada per Sencellers Independents va obtenir 590 vots. A les autonòmiques el PP en va treure 635, PSM 259, UM 174, PSOE 94, IU 34 i Els Verds 25.

A principis del mes de maig es va publicar el darrer llibre d'en Jaume sastre, col·laborador habitual de L'Estel de Mallorca, anomenat **Mossegides** i on fa un recull dels seus darrers articles publicats.

Segueixen les perforacions de Gesa a la recerca de **gas** a la finca de Son Agulló dins el terme de Binissalem, però a l'angle format amb els municipis de Sencelles i Inca. Les perforacions han assolit uns 700 metres mentre que s'espera arribar als 1700 o 1800.

Sa Sella ha iniciat contactes, a través de l'Associació de la Prensa Forana de Mallorca i de l'Associació Catalana de la Prensa Comarcal, amb les revis-

tes El Portal de Centelles, de **Centelles** comarca d'Osona, i amb La Revista, de Constantí (**Centelles**) de la comarca del Tarragonès. Amb aquesta iniciativa volem donar a conèixer als lectors de Sencelles la realitat dels pobles germans de Catalunya.

A finals de maig l'Ajuntament de Sencelles va editar i repartir per les cases de la vila un **plànol** del casc urbà amb indicació dels edificis públics, històrics i monumentals.

Si voleu que les activitats i qualsevol altra novetat del vostre club, associació, grup o entitat surtin reflectides sobre el **noticiari** de Sa Sella, informau-nos-en i gustosament hi apareixeran.

Dia 3 de juny es celebrà amb una festassa el 7è aniversari del pub s'**Aguait** de Biniali.

A principis de juny començaren les obres de remodelació de la **marjada** de can Bossó, a l'entrada de Sencelles per la carretera de Ciutat.

El diumenge dia 4 de juny es varen celebrà eleccions a la **3ª edat**, essent elegit nou president de la junta de l'associació en Joan Oliver (de Son Pelea).

Es tornà a encetar la polèmica de l'**aigua** arran d'unes manifestacions del conseller Reus a favor de la compra d'aigua als suposats pagesos de Sencelles. Es pagaria l'estalvi d'aigua i el canvi de destinació de consum agrícola a humà. Les coordinadores de Sencelles i Llubí, així com el PSM mostraren la seva disconformitat amb les operacions especulatives.

Una nova publicació musical totalment distinta a les més conegudes va sortir al carrer el passat 9 de juny. Com ja havíem anunciat es tracta d'un **Fanzine**, **April Eyes**, que vol donar a conèixer l'altra cara de la música, possiblement menys coneguda per a molta gent, no tant comercial i a l'abast dels més enterats en el tema. Entre els autors destaquen en Tomeu Morro, en Pep Ramis i l'ajuda donada per en Joan

Florit Salas (de l'equip de redacció Sa Sella).

L'acte de clausura de la prova ciclista IX Pla de Mallorca va tenir lloc dia 16 de juny. El **Club Ciclista Sencelles** va veure premiat el seu esforç amb diferents premis com el primer lloc per Jane Frances en fèmines, o la tercera posició de F. Andrés a la classificació de general veterans.

El dissabte, 17 de juny, quedà constituït el **nou consistori** municipal essent elegit com a batle en Guillem Ferrer, amb els vots dels regidors del seu partit. La nota destacada de l'acte fou la negativa a cedir la paraula a na Maria Vich que simplement volia donar les gràcies a tot el poble pel suport que havia rebut el grup dels Sencellers Independents al·legant el nou batle la falta de temps, convidant-la cordialment a fer-ho en el pròxim ple a celebrar.

Dia 18 de juny es varen celebrar eleccions al Consell Regulador de la Denominació d'Origen Binissalem-Mallorca. L'acte fou a la casa de la vila de Santa Maria del Camí. S'elegiren representants per les bodegues embotelladores, les no embotelladores i pels propietaris de **terres de vinya** adscrites a la Denominació de la nostra comarca.

Dia 24 de juny l'**Institut Berenguer d'Anoia d'Inca** celebrà els seus primers 25 anys. La data es va recordar amb una exposició de fotos del que fou el primer institut mixt de Mallorca. La revetla de Sant Joan va servir com excusa per una

gran festassa. Per l'Institut han passat molts de sencers durant el seu camí d'escolaritat. L'actual director del centre és el sencer Bartomeu Bonet.

Sencers Independents va treure al carrer el primer número del seu **Full Informatiu** on presentaven la seva postura sobre el resultat de les eleccions a finals de juny.

A finals de juny **ARCA** va denunciar l'abandonament en què es troben els jaciments arqueològics de Mallorca. Es va tornar a posar de manifest la desídia de les autoritats davant aquest fet i es posa com exemple que a l'inventari de restes arqueològiques de la Conselleria n'hi manquen de molts coneguts com el de sa Talaia de Sencelles.

Coincidint amb la revetla màgica de Sant Joan, els mitjans de comunicació de Mallorca es varen tornar fer ressò de l'antiga tradició sencellera de **s'era esfondrada** i la nit en que d'ella surt por.

Dia 25 de juny els més petits de l'Agrupació **Es Junc** participaren a Consell a una trobada infantil amb grups com Aires Vilafrancs, s'Espiga de Consell, Art i Ball Mallorquí de la Soleadat i s'Estol Porrerenc.

Dia 25 de juny l'associació de **tercera edat** de Sencelles va fer un berenar per presentar la nova junta directiva de l'entitat.

El dia 29 de juny es celebraren les festes en honor al nostre patró **Sant Pere** amb tota una sèrie d'actes organitzats per la parròquia i patrocinats per l'Ajuntament de Sencelles, entre ells una passejada ciclista per Sonarrossa i Son Sant Joan.

Dia 30 de juny i dia 1 de juliol es va celebrar una subhasta i baratillo de mobles usats i antics a favor de la **Fundació Loreto Carvalho** que té la seva seu a la finca de can Mutxo.

La Mancomunitat del Pla de Mallorca ha editat petits tríptics separats de cada poble que apareix a la **Guia del Pla**. El de Sencelles és un petit resum del capítol dedicat al poble a la redacció del qual hi participà Sa Sella.

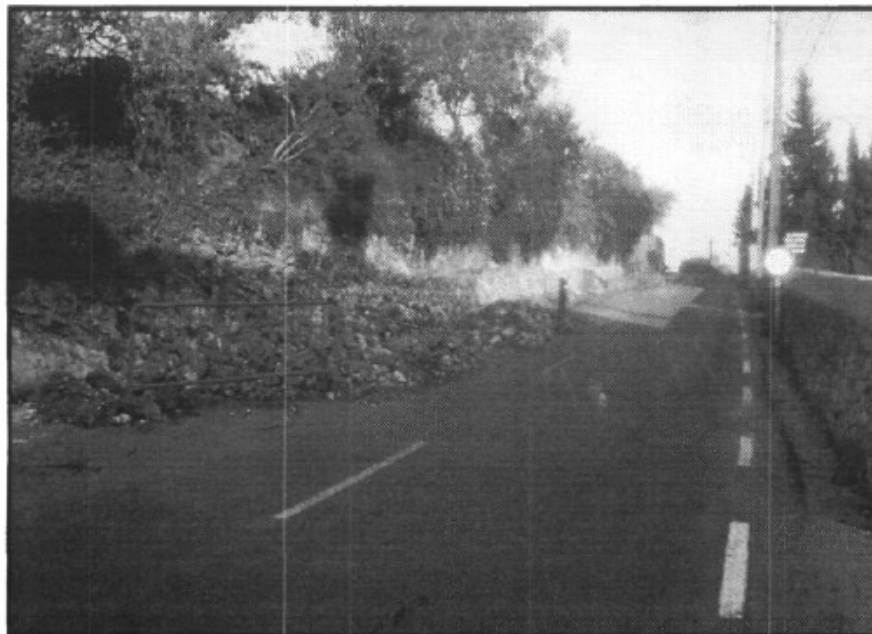
Dia 30 de juny es celebraren eleccions per elegir el nou president del **Club Atlètic Sencelles**, sortint elegit president Sebastià Siquier.

A principis de juliol va sortir per antena una entrevista als components del Grup de **Teatre Santa Àgueda** de Sencelles feta per al programa El Teló de Canal 4.

El divendres 7 de juliol començaren les Festes Patronals de **Sant Cristòfol** a Biniali que varen durar tot el cap de setmana tenint com a dia més gojós el dilluns dia del patró del poble. L'obra de teatre Eleccions a poble vell hi fou representada pel grup de la Coral Sor Francinaina.

La V Volta a Mallorca en **Mosquito** passà per Sencelles dia 9 de juliol. L'acte havia estat organitzat pel Club d'Amics dels Mosquitos. A la concentració d'aquestes peculiars motos hi acudiren uns 30 exemplars.

Entre els membres del darrer gabinet del **Govern Balear** nomenat per Gabriel Cañellas hi continuà estant al front de la Conselleria de Governació la sencellera Catalina Cirer, de can Xargues. Un altre sencer, de can Papa i can Rei, Josep Aloy fou nomenat Director General d'Ordenació de la Conselleria de Turisme, deixant el

La festa de la Mare de Déu del **Carme** va esser un any més celebrada a Ruberts. No hi mancaren la tradicional revetla, la música de Yesterday, la música de pagès amb Guitarres i Castanyetes i el sopar de franc per a tot-hom.

La unitat mòbil de la Germandat de **Donants** de Sang de Mallorca visità Sencelles dia 18 de juliol. Hi acudiren 26 donadors habituals de sang del poble i una persona més s'ajuntà a la Germandat.

càrrec de gerent de l'Escola d'Hoteleria.

De dia 10 al 14 de juliol el **Club d'Esplai del Pla** organitzà un any més el seu campament a la Colònia de Sant Pere.

El Taller d'**Arquitectura** sobre la vivenda rural es tornà celebrar a Sencelles, Biniali i Ciutat entre el 14 i el 29 de juliol. Aquesta segona edició de les jornades d'urbanisme al món rural se centraren sobre la rehabilitació d'habitatges tradicionals i comptà amb la participació de prestigiosos arquitectes com Rafael Moneo o Peter Smithson.

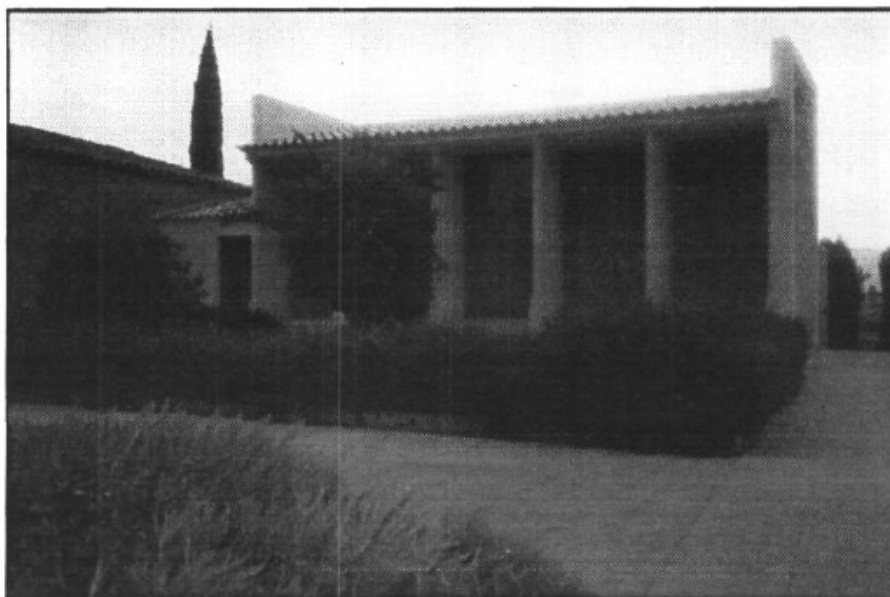
Durant aquesta legislatura la gestió **municipal** estarà dividida en quatre àrees: Cultura a càrrec de Ramon Servalls, Hisenda de Joan Cirer, Urbanisme de Bonaventura Rubi i Afers Socials de Francisca Nicolau.

L'Agrupació **Es Junc** participà a una vetllada musical a Portocristo durant les celebracions del Carme. A la festa també hi participaren els grups Xaloc Música de Ciutat, Art i Ball Mallorquí de la Soledat i la Revetla de Sant Antoni de Son Ferriol.

A finals de juliol va acabar la construcció d'una partida de **nínxols** que es bastien al jardí d'entrada del cementeri municipal. El cost de les obres s'apropa als 10 milions.

El cap de setmana posterior a les festes de la Mare de Déu Morta es Junc ha tornat organitzar una **trobada folklòrica**. En aquesta cinquena edició ha confirmat la seva assistència un grup de la Regió de Múrcia.

Agència de Selleters

CARTES

NO MATARÀS!

"I si el quint manament llegui Cristo mos ho ca privar". Així canta una cançó d'En Biel Majoral i així vull començar aquest escrit.

Encara que no me consider una persona docta en aquesta matèria, m'agradaria reflexionar una mica sobre el cinquè manament: NO MATARÀS!

Avui en dia, malauradament, estam ja tan habituats a veure, sentir i viure la violència bèl·lica en totes les seves manifestacions arreu del món, que pareix que ens hem immunitzat i ens tornam tolerants i insensibles davant aquests fets.

Aquesta, però, no és l'única representació de violència que existeix; n'hi ha una altra que és més desfressada però d'efectes similars.

Escric tot això perquè pens que per matar una persona no sempre és precis fer ús d'una arma bèl·lica o física; les paraules utilitzades amb la mateixa finalitat poden ser armes tan agressives com les esmentades.

Llevar a la fama, l'honra i l'honor a una persona, (tant en públic com en privat) escampant mentides, calúmnies, injúries, posant falsos testimonis, volent fer creure a la gent versions tendencioses i mitges veritats, etc. Això **ÉS MATAR**.

Per tant mirau si ho tengueren bo de fer els nostres "governants" a les darreres eleccions amb la finalitat d'aconseguir el poder polític del nostre poble.

Realment ho aconseguiren, però jo dubto que algú pugui dormir tranquil després d'haver assassinat verbalment una altra persona del mateix poble senceller. I aquest fet, compensa la batlia de quatre anys?

Després de tot això ¿quin sentit té, que aquestes persones anomenin en els seus discursos a Jesucrist, ens prediquin sobre l'Antic Testament i utilitzin la Beata Francinaina?

El final d'aquesta història es resumeix amb la contarella popular que diu així:

"Una beata es va anar a confessar perquè havia escampat una calúmnia. Com a penitència el confès li manà:

- Agafau una gallina, matau-la i plomau-la ben plomada.

Un dia de molt de vent sortiu de ca vostra i escampau les plomes per tot arreu. Després tornau.

La Beata així ho va fer.

Quan va tornar al confessor el confès li va dir:

- Ara, una vegada escampades les plomes, anau a recollir-les totes una per una, i que no en quedí cap.

A la qual cosa la beata exclamà:

- Això no pot ésser, és impossible!

- Doncs, tampoc pot ésser, germana, que Déu vos ho perdoni.

Que vagi per dit que aquestes paraules no tenen cap altra pretensió que la HUMANA, de JUSTÍCIA, de VERITAT i de LLIBERTAT.

Jerònia Campaner i Fiol.

Benibazari
Café-Pizzeria

CARRERÓ CA'N TÒFOL 1 - STA EUGÈNIA - TEL. 440285

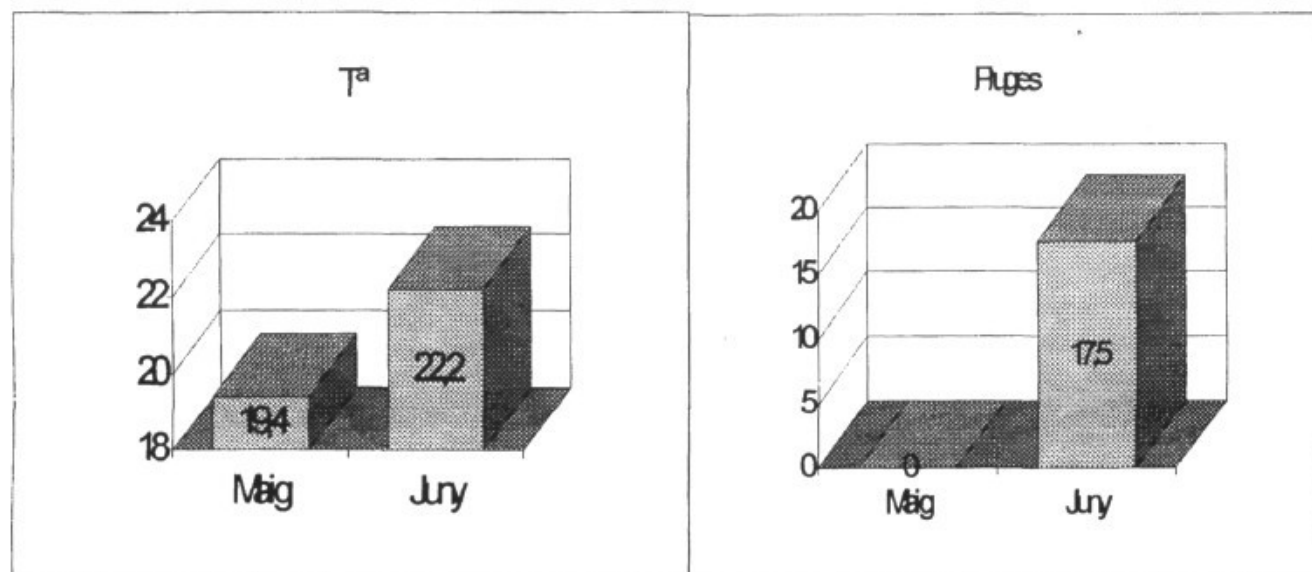
CLASSES D'ANGLES

- Tots els nivells
- Nins a partir de 5 anys. adults. conversacions
- Mestre d'escola nativa

Classes al c/ Església. nº 3
Telefon 66-52-26

ACTUALITAT DE SENCELLES

Meteorologia:

	Màxima	Mínima	Mitjana
Maig	23,4° dia 9	16,3° dia 22	19,4°
Juny	26,9° 21 i 2	16,1° dia 12	22,2°

	Total l/m2	Dia + plujós	Mitjana dies pluja
Maig	0	0	0
Juny	17,5 l/m2	8,5 l/m2 dia 11	4,4 l/m2 4 dies

Demografia:

Naixaments: Joana Isabel Oliver Ramis de can Calí el dia 20 de Maig

Defuncions: Maig:

Joana Gonzalez Barceló, de Palma. † 9 de Maig als 62 anys a la Residència.

Juny:

Joan Munar Ramis de can Pinar (Ruberts). † 3 de Juny als 88 anys.

Antoni Torrens Bover de Moreió, † 13 de Juny als 67 anys.

Antònia Aloy Vich de can Quaranta, † 19 de Juny als 88 anys.

Noces: Joan Bennàssar Llabrés de can Morei i Maria dels Angels Palmer Llabrés dia 27 de Maig.

Margalida Llabrés Fiol i Guillem Zuazàga Llabrés

Notícies Fresques

Hi ha candidats que aterrisen de cop i volta, que no els havien vist mai, d'aquesta manera no m'estranya que els al·lots de s'escola duguin una camiseta de *Can Brils* i que a un programa sortís aquesta revista com "La Sella", si es que se referia a noltros. Es cartell de sa Fira feia 2 mts per banda i amb una "ese" molt clara deven necessitar ulleres?.

Aviat per anar a votar hauran de tenir lletra, perquè aih! fillets amb veure tantes paperetes me vaig retgirar, jo per mi me vaig equivocar, i això que no estava tot sol, i quan vaig venir al recontre vaig veure que es meu no sortia. Jo vaig votar *ASI* perquè m'havien dit que ho havia de fer *així*. Aiximateix me vaig anar dijú pensant que qui guanyàs trauria se mica de tiberi però en es final no se que va guanyar ja que d'emprenyat que estava i marejat de fam em vaig anar a sopar un bon *rabasco* de pa amb sobressada.

Ara que ja han passat ses eleccions i que hi haurà un nou regidor de cultura(?) esper que tenguí sa barra de presentar-se als meus companys de Sa Sella ja que fa quatre anys que esperen s'altre com esperar el Messies. Voldria que aquest fos també de cultura ja que el passat pareixia que només era d'esports, d'esports de pilotes.

Voldria que constàs en acta que s'escusin de fer més referència a Sa Sella en qualsevol altre acte públic ja que avui en dia els drets d'autor van molt cars i degut a sa greu situació econòmica que està patint Sa Sella mos vorem obligats a cobrar-les, si qualcú vol començar les oficines estan obertes de vuit a ocho cada dia: si no podeu venir, deixar-ho dit a n'es lloero que tenim que tot mos ho torna a repetir set o deu vegades cada dia.

Primer era es Torrent, después va ser Antonio Mayrata. Fa deu anys se convertir en Antoni Mayrata i poc después un altre pic en carrer des Torrent. Finalment, per ara sa cosa ha quedat en un carrer des convent quan ja no hi ha convent. Si es veinats d'aquest carrer no rebel·len o es que tenen àcid úric o passen de tot.

fer pel 78 i que no s'hi havia afegit ni llevat res, idò resulta que anava equivocat ja que vaig veure per sa televisió que havien aprovat unes coses que no les vaig acabar d'entendre com era: arreglar Can Garrover, Sa Rectoria, sa fatxada de la Església, això entre altres coses..., lo estrany fou que no vaig veure cap personalitat important com D. Felipe, el Tio Gabi; per ventura se devien cercar un a altre ses puces per devers es *túnel de Soller*: Això sí, vaig estar molt content que TVS tengués s'exclusiva de s'aconteixement. Tot sigui pes poble. Ah! I "que viva la Pepa.

Sa Mancomunitat des pla freqüentment fa cursets per aprendre i tenir coneixements d'alguns oficis o simplement d'alguns hobis, jo que soc un home de bones paraules i molt xerrar proposaré a n'es batle d'Ariany que fassi un curset intensiu per ses per ses persones en poca memòria i poc sabre ja que fa pardal que cada vegada que fan un programa de festes tant sigui de Ruberts, Jornets, Biniali o sa Capital, Sencelles, estiguin plens de faltes d'ortografia, s'imprenta se pot equivocar un pic i dos si fa falta, però és que cada dia estam igual. Meam si preneu mostra dels qui fan sa Revista que després d'anar-hi un parell d'anys ja no en fan tantes.

Mirau, mirau... s'espresident que mos ha durat de poc..., i es que uns son túnels i altres centres de peregrins.

Más vale malo conosido que vueno por conoser, ho dic perquè varen llevar es llatreró d'aparcar de Biniali per que jo ho havia criticat aquí; però resulta que per Sant Cristòfol en posare un altre que posava *APERCAR*, aperque això ho feren no ho sé.

Moltes gracies germanets perquè gracies a ses vostres aportacions, que vaig demanar-vos per poder comprar un sello nou a n'es carter, n'hi he pogut comprar un amb so nom de Sencelles bé. Gracies per escoltar-me. Ja era hora de que canviassin Sancellas per Sencelles. O no ?. I diven que jo no servesc per res ?. Ara que ja que hi erem haguessim pogut posar també a n'es matasellos en lloc de Balears, Illes Balears, o no ?. Però... poc a poc i bona lletra.

...I jo que em pensava que sa Constitució se va

En Barramot

De Jove a Jove

Avui en la secció de jove a jove parlarem entre altres coses de música, en Miquel Vicens Sastre de Can Panada, estudiant de 3er de Magisteri Musical ens ha contat al llarg de l'entrevista coses interessants.

Quin és el problema que en aquest moment més te preocupa?

Tornar a recuperar la confiança en mi mateix.

Fa molt de temps que no sentim parlar del grup musical del qual formes part; que s'ha fet de TEDEUM?

S'ha donat una transformació. Tedeum existí durant gairebé 5 anys; més aviat fou un aprenentatge. Arrel d'aquest ens adonaren que el que fèiem no era exactament el que volíem, de cada vegada ens distanciàvem més del que en un principi preteníem; no ha estat una ruptura, el nom de Tedeum ha deixat d'existir, però alguns dels components seguim treballant en nous projectes.

Quan estàs fent música, t'influeix el teu estat d'ànim?

M'influeix en la quantitat de producció, sempre intent estar al marge de qualsevol emoció, és important que no te deixis dur pels teus sentiments. No crec que existesqui la inspiració.

Fent classes de música a l'escola de Sencelles, quins objectius t'has marcat?

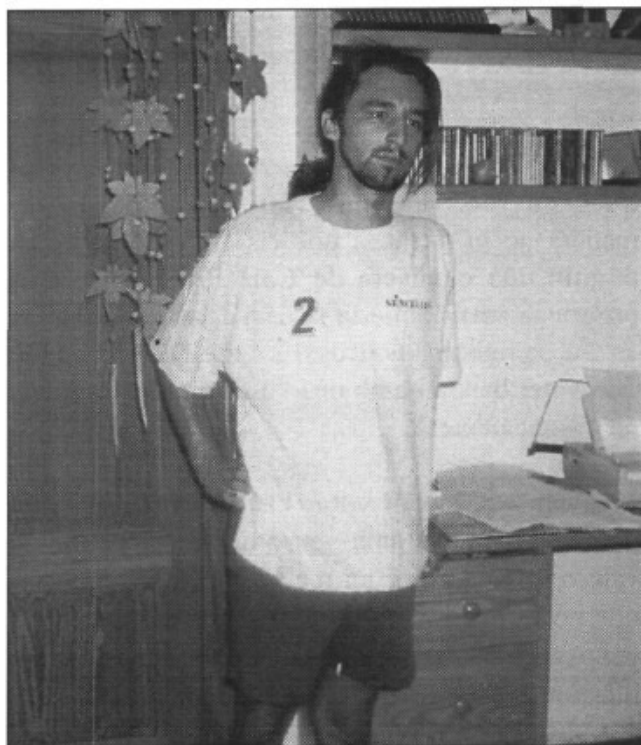
El meu objectiu no era fer uns grans músics, sinó simplement impartir una formació musical que creàs inquietuds en l'esperit dels alumnes.

Què aporta la música en la formació de l'al·lot?

Aporta dues coses principals: per una banda fa despertar a l'al·lot inquietuds que li seran molt vàlides que li serviran al llarg de la seva vida. En segon lloc, augmenta el bagatge cultural del nin

Amb quins problemes t'has topat?

A l'assignatura de música no se li dona la importància que li pertoca, hi ha professors que creuen que la música no serveix per res, que les seves as-

signatures són més importants i això ha fet que tengués uns horaris no massa adequats. Manquen també instruments musicals, i material didàctic

Però al cap i a la fi estic content dels resultats en comparació amb el que s'ha pogut fer i amb els mètodes del que es disposava.

Canviant de tema, servei militar, objecció de consciència o insubmissió?

Objecció de consciència. Me vaig fer objector en un principi per pura rebel·lia. Considerava que no hi havia ningú vestit de militar que em digués el que havia de fer i haver de venerar cap bandera. Crec que ningú m'ha d'ensenyar a manejar una escopeta o altre arma de foc.

Perquè no l'insubmissió?

Perquè me fa por acabar en una presó, també crec que seria un cop molt fort per totes aquelles persones que m'estimen.

Si llegeixes Sa Sella, ens pots dir que penses d'Aquesta?

Tota feina que es fa és vàlida sigui o no criticable. És important que hi hagi un canvi cultural.

Gràcies per tot Miquel.

Joana Ferragut Fiol

Cases i Terres

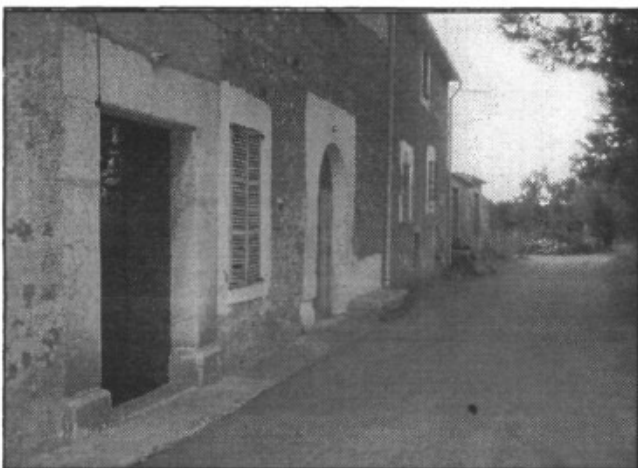
Després de visitar una dotzena de possessions i prenint com a excusa aquest número especial de Sa Sella, hem trobat adequat canviar l'esquema dels articles que hem fet seguit fins ara. Així, ara vos presentarem una recopilació d'imatges de la feina que hem anat fent des del ja llunyà estiu de 1991.

Son Xotano : Escenari ideal per a la cria de cavalls.

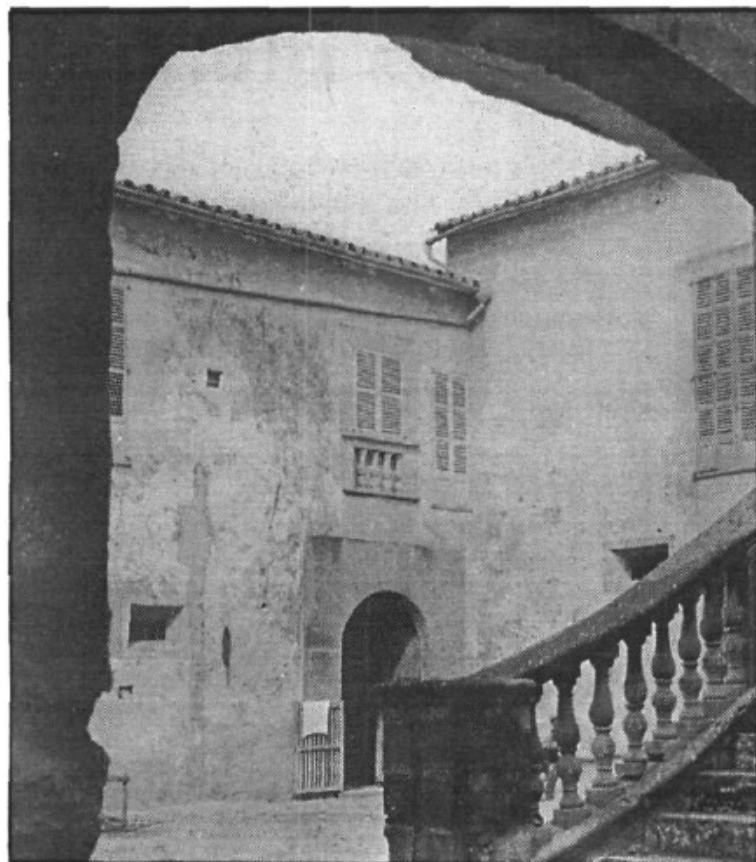
sa Torre : Perfecció fins al més petit detall

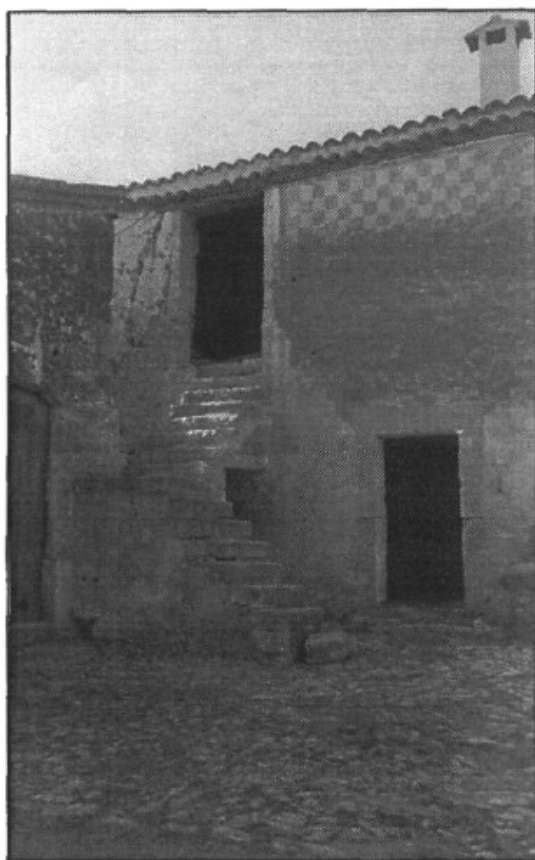
Son Llucià : Ombrívols alzinars que acompanyen el torrent de s'Estorell

Son Jordà : Una immillorable manera de passar una temporada amb confort i relax.

Aireflor Vell : Arquitectura senyorial.

Jornets : Una rústica possessió que es convertí en poble.

Morelló Nou : Antic lloc d'estiueig de l'aristocràcia dels anys 20

Son Garau de Cascanar : Unes cases que guarden sorpreses arqueològiques.

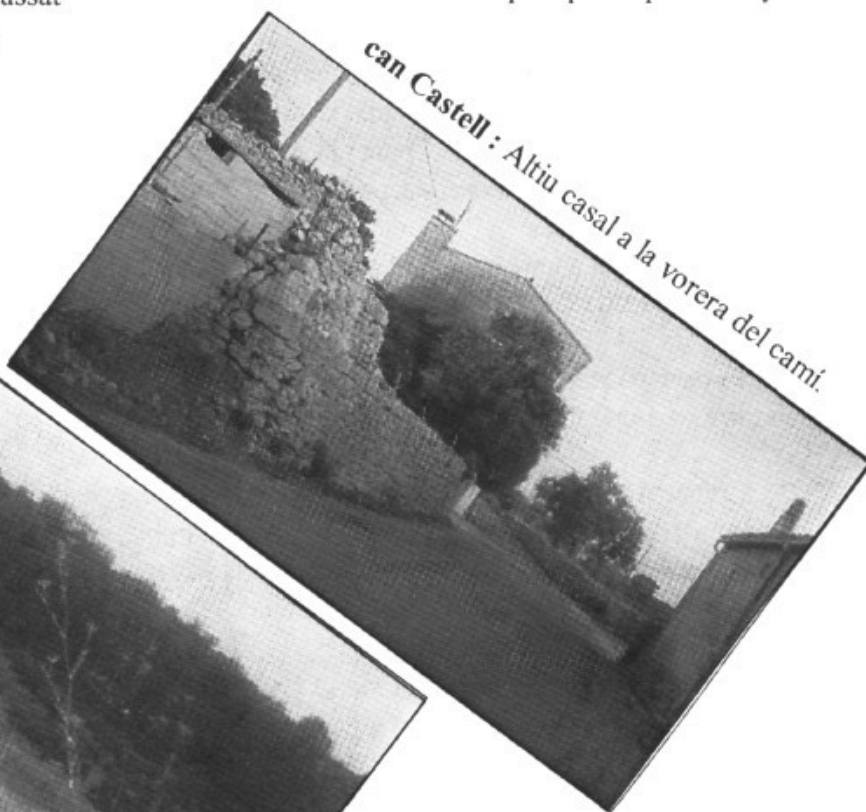

Sarissal : El llarg i condensat passat d'unes cases de possessió.

ca n' Amer : Una terra que aposta per la vinya

can Castell : Altiu casal a la vorera del camí.

es Puig Agut : Des d'on es divisa una vista espectacular.

LA VEU DEL CARRER

Durant els passats mesos d'Abril i Maig, visquérem una intensa campanya electoral. Dues candidatures es disputaven l'Alcaldia de Sencelles; qualsevol arma servia per derrotar al contrincant, i així, guanyà la batalla. Es va començar fort i també s'hi va acabar.

Primer eren pocs, però a poc a poc s'anaren afegint tant a una part com a l'altra. Havíem de ser massa passius per no prendre-hi part. Segons anaves veient t'apuntes a la Dreta o a l'Esquerra sense entendre massa bé què significaven aquestes dues paraules, ja que a un poble es vota més a la persona que al partit.

El programa el desenrotllaren poc (tant uns com els altres); es dedicaven a les desqualificacions, i no es tractava d'això:

* Uns feren molta feina amb els ordenadors; els altres donaven pressa per acabar les obres.

* Uns es dedicaven a cercar el vot del jovent; els altres, el de les persones majors.

* Uns a posar pancartes i cartells; els altres a donar imatge per TVS.

* Uns a repartir ventalls i cossiols; els altres, mapes de Sencelles i guies de telèfons d'interès.

Qualsevol cosa era una excusa per aconseguir el seu vot.

Vingué el divendres i el poble tenia sopar de franc. Teníem dues candidatures, teníem dues opcions: O bé sopar al polisportiu o bé a la plaça de l'Ajuntament. El vot estava decidit: el dissabte, de reflexió, només va servir per anar

a comprar la camamilla per estar més tranquils a l'endemà.

Arribà el dia decisiu: 28 de Maig. A les 21h. Es donen els resultats; el PP guanya al SI per 58 vots de diferència.

Reflexió:

* El PP diu: "les matemàtiques no fallen, tenim majoria absoluta."

* El SI diu: "si tinguéssim en compte la qualitat del vot i no la quantitat, els hauríem guanyat."

Eren les seves conclusions. Però, i ara què ...?

Des del nostre punt de vista, les dues parts tenen una gran responsabilitat dins l'Ajuntament, ja que d'ells depèn el nostre poble.

Teniu una missió important que aconseguir. Fins ara ha predominat la paraula, els discursos, les bones intencions, les promeses, ...; a partir d'ara haurien de predominar els fets. Que no es digui: "El programa dels polítics és una utopia, fer-ho realitat és impossible".

- Si ens prometeu transparència, portes obertes, igualtat, ...

- Si és veritat que voleu allò millor pel nostre poble, que mai interposareu els vostres interessos als del poble...

Si tot això és veritat, entendre-vos no serà difícil. Malgrat tots anàssim a votar, el poble està embarullat; no sabem qui ens diu la veritat. Creim que és necessari que abans de començar un projecte, ens aclariguem tot això passat. Teniu una gran tasca perquè de vosaltres depèn unir el poble:

• Si seguiu fent la política duita a terme fins ara,

El poble seguirà dividit.

• Si no sou capaços de tractar-vos com a persones,

El poble seguirà dividit.

• Si no sou capaços de dir-vos les crítiques en respecte,

El poble seguirà dividit.

• Si seguiu fent parts i quarts,

El poble seguirà dividit.

• Si sempre esperau que l'altre s'humiliï o que doni la primera passa,

El poble seguirà dividit.

• Si no sou capaços de creure i comptar amb l'altre,

El poble seguirà dividit.

• Si vos serviu del poder perquè vos respectin,

El poble seguirà dividit.

Siau conscients de la responsabilitat que teniu en les vostres mans, cada un dins la part que li correspon, perquè:

-Si governar és atractiu, fer oposició ben feta és tot un repte.

-Si governar és fer aconseguir la llei, fer oposició és exigir que, qui governi l'acompleixi.

-Si governar és prendre decisions, fer oposició és treballar perquè es decideixi millor.

I per acabar, recordar-vos que sou els 9 regidors que ens representau, i no uns han de treballar per aquests 648 i els altres per aquests 590, si no que seria molt més senzill per a tots si vos ajuntàssiu per treballar per aquests 1238 votants sencellers.

Margalida Llabrés i
Guillem Zuàzaga

Imatges d'Ahir

La foto antiga d'avui és del primers anys 60. Es tracta d'una imatge dels treballadors de la fàbrica de plantilles Alsa Española SA.

Mirau quin estol de jovençants feiners. Devien haver aturat la marxa per retratar-se tots junts per a la posteritat.

Segurament els coneixereu a tots ja que la imatge d'avui tampoc és tan antiga. Encara que n'hi ha qualcun que ja té nés !.

D'esquerra a dreta : Miquel Ferrer (cavallera), Pedro Figuerola, Joan Sans (busca), Margalida Zuàzaga (pou), Francisca Fiol (betlem), Margalida Ramis (carel·la), Toni Sans (busca), Carmen Llabrés (manita), Lluís Zuàzaga (pou), Magdalena Llabrés (sastre), Catalina Zuàzaga (pou), Catalina Bestard (revull), Bel Cirer (garrit), Jerònia Llabrés (sastre), Toni Cirer (puça), Francisca flor, Miquel Vicens (tonces), Magdalena Cirer (puça), Jaume Sans (busca), Biel Ferrer, Sultan es ca, l'amo'n Jaume Ferragut (Leris).

Foto cedida per Magdalena Llabrés.

SUBSCRIPCIÓ PER UN ANY, 1.000 Ptes

Nom: .....
 Cognoms: .....
 Carrer: ..... núm.: .....
 Població: ..... cp: .....
 Banc o Caixa: ..... oficina .....
 carrer: ..... núm. de compte: .....

Feu arribar aquesta butlleta a qualsevol
 membre de l'equip de redacció o enviau-la a:

Sa Sella Sencelles, Antoni Maura, 5

firma

Mallorca Cristiana (III)

El regne de Mallorca

El regne de Mallorca, també anomenat de **les Mallorques**, va néixer formant una conjunt de terres o països, sota la sobirania de la dinastia de la casa dels Reis de Mallorca.

La primera d'aquestes terres, al menys segons l'ordre de prelación de títols establert pels mateixos reis, i que no significa cap preponderància damunt les altres, va ser la **Illa i Regne de Mallorca**; en segon lloc les **Illes de Menorca e de Eivissa** al les altres **ayens a aquel Regne**; i a continuació les terres continentals, al sud de la França o sigui: els comtats del Rosselló, Vallespir, Conflent i Cerdanya, el Port de Colliure, el senyoriu de la Ciutat de Montpeller i la baronia també de Montpeller, que constituïa una unitat política diferent del senyoriu, com a comarca rural, amb 29 castells o feus i els vescomtats d'Aumeles (Omelades) i Carlades.

Com es dedueix d'aquesta relació, els territoris o països del Regne de Mallorca formaven dos blocs ben diferenciats: per una banda els dominis illencs, per l'altre, els continentals.

Els seus reis trobaven greus dificultats, degut a aquest fet, a l'hora d'administrar-los, encara que procuraven alternar les seves estades,

entre el castell de l'Almudaina a Mallorca i el de Perpinyà al Rosselló, i com el posterior esdeveniments històrics ho confirmarien, seria aquesta invertebració i artificiositat del Regne, la que conduiria al seu fracàs, sense poder superar el des-

tit, estructuralment i financerament dèbil, emparentat en la seva part continental entre dues monarquies (França i Aragó) més fortes i en un procés inaturable d'expansió i mútua confrontació.

La diferència en dos blocs (dominis illencs i continentals) malgrat l'unitat orgànica que el rei donava al conjunt de territoris que integraven la Corona de Mallorca i la personalitat que conservava cada terra o senyoriu, va ésser inclús institucional.

Els monarques no podien oblidar

l'entitat específica del arxipèlag balear, i si bé reconeixien que cada illa devia tenir els seus propis òrgans de govern i sistema jurídic, al mateix temps promulgaven disposicions comuns i exclusives per la comunitat de les tres illes, i feien al·lusió a un cos de consuetud de dita comunitat, quan creaven càrrecs com el de Batle General de Menorca o establien franquesses d'imposts o noves fórmules impositives.

Maria Vich Cirer

LA NOMENCLATURA ANTIGA DELS CARRERS DE SENCELLES

A mesura que ha passat el temps la població de Sencelles ha anat canviant d'aspecte. Actualment el nucli urbà està format per uns 30 carrers, carrerons i places, cada un amb la seva pròpia història. Per ventura si ara haguéssim de fer una història completa, seria tan extensa que no ens bastaria tot un llibre per escriure. L'únic que avui vos presentam són algunes fites de que disposam sobre la nomenclatura antiga dels carrers de Sencelles.

Antigament els carrers no disposaven de nom, sinó que eren les illetes de cases que tenien nom propi; s'identificaven amb algun nom de lloc d'interès localitzat allà, com per exemple s'illa de la Sala, i amb llenguatge més usual: es redol de la Sala.

A mitjan segle passat la Reina Dona Isabel II va fer retolar els carrers de tots els pobles.

Com veureu a continuació els noms dels carrers han canviat amb varies ocasions, i a vegades el nom el donava la família que allà hi vivia o predominava.

Ara com ara no disposam d'una nomenclatura completa, si vostés aconseguessin altres noms de carrers, us agriríem que ens ho féssiu arribar i així podríem completar el treball.

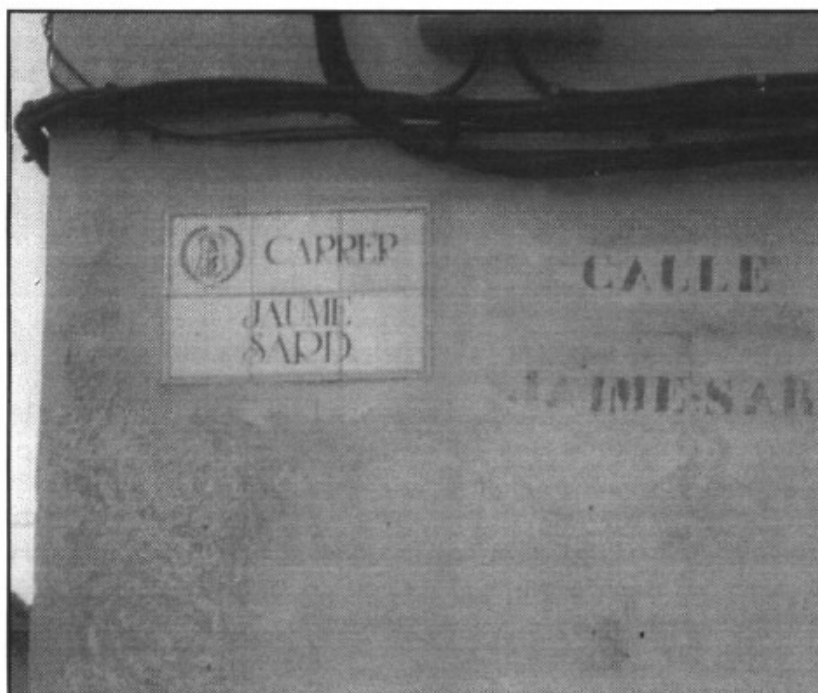
Antoni Maura- degut a la seva situació geogràfica era conegut pel carrer d'el Cap d'Avall. El nom primitiu era el de Ses Casetes i més tard el d'Es Mercat.

Bons Aires- No coneixem cap altre variació. Suposam que el nom d'aquest carrer fa homenatge als sencellers que per raons econòmiques hagueren d'anar a fer les Amèriques.

Capità, d'es- No coneixem cap variació.

Caritat- No es coneix una variació concreta. Tal vegada la gent el conegué pel carreró de Can Xiroia, Can Bessó, Can Tano, Can Conet, Can Sagardi, Can Bruno, etc...

Constitució- Antigament era conegut pel carrer de Sant Vicenç, de Paül. A principis dels anys 80 va canviar de nom.

Donants de Sang- Degut a la novetat del carrer no hi ha cap variació.

Gall- No coneixem un altre nom. Suposam que la paraula gall vengui de la paraula Call que era la barriada habitada pels jueus.

General, d'es- No coneixem cap variació.

Glosador Llorenç Cartutxo- Abans anomenat carrer Betlem. Des de fa pocs anys el carrer fou dedicat a aquest personatge senceller.

Jardins. No coneixem altra variació. Una hipòtesi ens fa pensar que allà hi hagués els jardins d'alguna família distingida dins el poble.

Jaume Sard- Vers l'any 1918 (?) aquest carrer

tant sols arribava a l'altura del carrer dels Jardins. Antigament era conegut pel carrer de Can Tiró.

Josep Antoni Llabrés Mudoy- Fins fa pocs anys era dedicat al General Godet. Anteriorment ens consta que es deia del Governador Álvarez.

Església (carrer)- No coneixem cap variació.

Església (carreró)- Avui dia hi ha gent que l'anomena pel carrer de l'Escala de l'obra. A principi de segle encara hi havia una escala al nivell de la Plaça de Son Morei. Consta que aquest carrer també era anomenat pel carrer dels Moros.

Esperança- No coneixem cap variació.

Molins- No coneixem cap variació. El nom del carrer pareix antic, ja que s'hi troben alguns molins importants per l'economia local.

Nou- Aquest era conegut pel carrer Serra, que arribava fins a l'altura de la sortida del pati del Quarter de la Guàrdia Civil. Després fou ampliat fins a Sa Quintana i s'anomenà Carrer Nou.

Papa- Cap Variació.

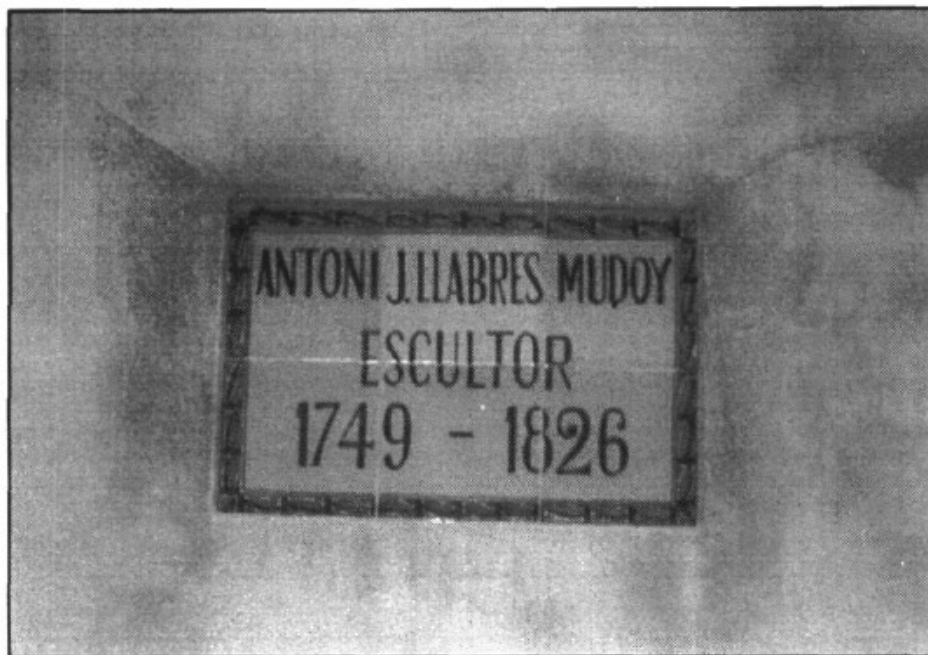
Pau- No hi ha una variació concreta. Però alguns el coneixien pel carrer d'es Quarter, degut a que a l'actual Residència de Sor Francisca-Aina i l'hospital de Sant Francesc d'Assís hi havia el quarter de la Guàrdia Civil.

Rafal- En temps del Franquisme el Moviment Nacional Sindicalista el va dedicar al General Franco. Des de fa pocs anys es torna anomenar pel nom propi.

Ramon Lull- No es coneix cap variació concreta. Alguns l'anomenaven de Can Latgori i altres de Can Bril.

Rector Molinas- Abans era una perllongació del carrer Son Arrom l'any 1987... es dedicà a n'aquest sacerdot i rector de Sencelles, D. Joan Molinas i Amengual.

Retiro- Cap variació.

Rosa- A principi d'aquest segle era conegut pel carrer de Fermín Galán.

Son Arrom- Cap Variació.

Son Verd- No ha sofert cap canvi.

Son

Pelea- No hi ha cap variació.

Sor Francinaina- Degut a la seva situació geogràfica era conegut pel carrer d'es Cap d'Amunt i més tard pel carrer Major.

Plaça d'Espanya- Coneguda pel nom de sa plaça de la vila, plaça Major o plaça de l'Església.

Plaça Son Morei- Coneguda per sa Placeta, abans fou dedicada a José Antonio Primo de Rivera.

Plaça Nova- Cap variació.

Plaça de les Escoles. Coneguda per Can Bril. Quan fou inaugurada es dedicà a l'Almirante Carrero Blanco.

Jordi Llabrés Sans

Ja Som 40

Caterina Aloy Gual, Bernadí Ramis Ferrer, Jordi Llabrés, Pep Aloy Bestard, Tomeu Morro Oliver, Margalida Llabrés Fiol, Pere Vallés, Barramot, Bartomeu Oliver Amengual, Joan Morro Oliver, Guillem Zuázaga Llabrés, Jordi Caldentey, Antoni Vallés Perelló, Pere Antoni Llabrés Ramis, Joana Ferragut Fiol, Maria Antònia Suñer Ferrer, Francisca Cirer, Simó J. Garau Matas, Mª Victòria Coll, Guillem Ferrer Caldentey, G.O.B Sencelles, Pep Pons Verd, Jaume Perelló, Joana Mª Arrom, Ventura Rubí Servera, Miquel Vallés Ramis, Pau Ramis Bibiloni, Nadal Campaner Arrom, Joan Munar, Maria Vich Cirer, Pep Vallés, Antoni Ferrer, Aina Moll, Damià Quetglas Bergas, Maria Florit Amengual, Pere Cirer Verd, Joan Pizà Serra, Miquel Bennàsar Llabrés, C.P. Ca'n Bril, Antoni Bennàsar, Francisca Llabrés Vallés, Jerònia Campaner Fiol, Maties Llabrés Ramis, Gabriel Campaner, Bartomeu Mut Llabrés, Observatori l'Oliba, Vicenç Comes i Joan, Martí Cirer, Antoni Vallés Cirer, Miquel Bonet, Andreu Suñer Ferrer, Bartomeu Vallés Oliver, Manblo Varquier, Joan Florit Salas, Magdalena Oliver Bestard, Coordinadora en defensa de les Aigües de Sencelles, Joan Reinoso Estelrich, Joan Florit Horrach, Catalina Oliver Bestard, Josep Ramis Ferrer, Antònia Roig Ramis, Rafel Gelabert Morell, Antoni Puig Ramis, Miquel Vicens Sastre, Sebastià Roig Miralles, Maria Zuázaga Llabrés, Maria Verdera, Catalina Pons, A.P.A., Jaume Ramis Bibiloni, Antoni Mulet Llaneras, Miquel A. Ramis Bibiloni, Guillem Mut Llabrés, Bartomeu Rosselló Ramis, Felip Salas Caldentey, Antònia Carbonell, Jaume Arrom Roig, Maria Magdalena Coll Ramon, Joan Cirer, Club d'Esplai, Pep Lluí, Bernat Fiol, Joan Ferragut, Antònia Roig Vallés, Antoni Ferrer, Bartomeu Ramis Vich, Manolita Vidal, Pep Pons, Damià Perelló i Fiol, Josep Capó, Tòfol Siurell, Julià Ferragut Cirer, Antoni Zuázaga Carbonell, Jaume Llabrés Miralles, Francisca Fiol, Margalida Cerdà Bennasar, P. Miquel Mascaró, L'amo de Ca'n Rigan (Sa Casa Blanca), Montserrat Sansó Sureda, Joan Roig Cirer, i totes les persones que d'una manera o altre han col·laborat.....

**Tots Ells Han Fet Possible Que Sa Sella
Seguesqui Endavant.**

**Col·labora Tu També Ets Part
Important Dins Ella**

GRÀCIES DE TOT COR

Música

El passat 18 de Juliol hauria estat un dia assenyalat per molta gent. Hauríem vist en directe a un Déu. Hauríem vist en directe al més gran trovador del segle XX.

Hem d'esser realistes. Aquí on trepitjam és Mallorca. No ens podem sentir trists de no haver vist a Bob Dylan, perquè tot el que arriba aquí ens ha de semblar un miracle, i els miracles no poden succeir sempre que es desitgi.

Però el concert si es celebrava, tu arribaries a l'hipòdrom. En entrar fas una ullada al públic i comences a distingir diferents tipus de persones amb distintes motivacions esperant el principi del concert.

Veus un grup de gent interessada

per la música que encara que no siguin grans seguidors de Dylan l'admirin i respecten i van decidits a passar una vetllada agradable.

Després trobareu al "apuntadillos de turno", són els que s'afegeixen a tot el que sona a figura de culte. Són fàcils de distingir perquè els veus encabotats en discussions bizantines sobre l'estrella en qüestió. Repeteixen com a lloros tot el que han llegit al suplement dominical del diari. Són una cosa patètica.

I com ens trobam en ple estiu, allà estaria ubicada la tribu més renouera de l'event. Són els "jo no m'ho perd". És gent que no es pot perdre cap esdeveniment estival. Tant els fa anar a veure a Bob Dylan o en Tomeu Penya, en Joe Coker, UB40 o Ossifar, la qüestió és fer caramull.

Quan vaig saber que l'actuació es suspenia, la primera reacció va ésser de frustració, però una rialla irònica se'm va dibuixar als llavis quan vaig pensar quin teloner mallorquí hauria posat l'organització.

No som un gran coneixedor de l'obra Dylaniana però no volia deixar passar l'oportunitat de parlar-vos del més gran cantautor (llevant el sentit pejoratiu del terme) de tota la història. Vull demanar disculpes als seguidors de Bob Dylan per la brevetat i la poca profunditat documentativa de l'article. La meua intenció només és donar a conèixer la figura de Zimmerman a la gent que només n'ha sentit parlar.

Sobre Robert Zimmerman (vertader nom de Bob Dylan) es podria començar dient que ha estat l'home que ha aconseguit canviar la mentalitat d'una generació. És pot parlar de les seves lletres. Ningú a dit més coses cantant que ell. O de la seva música. Sempre tant directa i sincera.

Què pot contar avui en dia un home amb més de 30 lp's a la seva esquena? Quin és el secret que fa que Dylan pugui commoure cantant a generacions senceres?

Crec que és la sinceritat. Veure a Bob arrossegant una veu estranya i inclassificable et fa creure que tot el que veus és real.

Em fan enveja els fans d'aquest home. No són com els fans de gent coetània a Dylan. Hi ha concerts que pareixen museus d'arqueologia, veus a antics genis convertits amb mòmies musicals. Una grapada de fans amb el seu recolzament intenta reanimar a ni més ni manco que un fòssil. Exemples n'hi ha molts, però els obviaré per no ferir la sensibilitat de ningú.

Però Dylan està per damunt de tot això. Ell és un déu, és atemporal i no ha hagut de morir per a convertir-se en llegenda.

Els inicis d'aquesta estrella es situen al món del folk. Ell era deixeble de Woodie Guthrie, un famós cantant de folk, ben prest i quasi sense adonar-se el folk es va convertir en cançó protesta. Haviat Dylan seria el príncep de la reina del folk que era Joan Baez.

Tothom cantava les cançons d'aquell jove de Minnissota.

El tema més celebrat era "Blowin' in the wind". Va ésser l'himne de les marxes pro-drets civils i anti-militaristes. Ell estava a la cresta d'un moviment i tothom l'adorava i venerava.

Però un bon dia aquest folk-singer penjà l'acústica i agafà la guitarra elèctrica i es va envoltar d'uns canadencs que es deien The Hawks (amb Robie Robertson al davant) i els va convertir en The Band. Aquella era la seva primera banda de rock.

Això es va considerar com una traïció. Com podia un home compromès política i socialment abandonar el folk per dedicar-se a un gènere tan trivial com el rock?

Dylan va agafar la base del blues, la va electrificar i la va vestir amb draps psicodèlics, garatgers i ornaments inclassificables. Va començar una època gloriosa per a la música popular del segle XX i coses com

"Highway 61" o "Blonde on Blonde" estan per confirmar-lo.

El seu divorci amb el folk va tenir lloc en que The Band i el seu líder anaven a tocar a Newport i hagueren d'abandonar l'escenari enmig d'insults i impropis d'un públic que se sentia traïdonat i indignat de veure com el seu líder s'havia tirat de cap als sons més forts, ràpids o elèctrics.

Després d'una època gloriosa i un parell de discos inoblidables Bob Dylan va sofrir un greu accident de moto que el va obligar a abandonar la seva participació a Woodstock.

De cada vegada es parlava menys d'ell i de cada dia sortien noves estrelles que anaven fent oblidar al gran Dylan. És en aquest moment quan reneix un Bob Dylan influenciat pel country. "Primer deixa el folk pel rock i ara el deixa pel country" comentaven els hippies de l'època totalment indignats. Hem de recordar que el country era considerat com la música de les capes socials més conservadores i reaccionàries del poble nord-americà.

Dylan és una persona que mai ha volgut estar darrera els seus impulsos,

potser per això poques vegades (exceptuant el cas de The Band) hagi tengut un grup estable a la seva esquena, però l'únic de Bob Dylan és ell mateix. Tot el que ve després és totalment secundari. Ha estat un músic amb capacitat d'avançar-se a la seva època i als seus contemporanis.

Tot el que ell creava de nou era totalment rebutjat al principi i admirat i venerat poc temps després.

Prova d'això és la quantitat de versions que de la seva obra s'han fet. Ja en la seva època folk va ésser versionat per Joan Baez o Peter Paul & Mary entre altres.

Un dels casos més curiosos és el de els Byrds que amb "Mr. Tambourine man" i un llarg etc. De temes de Bob Dylan arribaren al més alt del pop americà. També l'han versionat gent tan il·lustre com Jimi Hendrix, Neil Young, Johny Winter, Mariane Faithfull, 13Th Floor Elevators etc...

Després d'una dècada com la dels 70 on Dylan va crear el mite de la seva persona, uns anys on va exercir també una crítica social si més bé no tan global, però si més directe a temes concrets com la defensa del boxejador negre Hurricane

amb el tema amb el mateix nom a la protesta per la mort d'un estudiant de color a un single titulat George Jackson. Però faltava un altre cop d'efecte a la vida de Robert Zimmerman i aquell jove va fer pública la seva conversió al Cristianisme.

Albums com *saved* o *shot of love* en són veritables testimonis.

El que pareix inexplicable és que no s'hagi explotat la figura de Dylan com la dels Beatles, Elvis o Jim Morrison. Resem perquè a Oliver Stone no se li passi mai pel cap fer una pel·lícula dedicada a Bob Dylan i destrossi la imatge d'aquest geni de la mateixa manera que ho va fer amb la figura del desaparegut Jim Morrison.

Òbviament aquest no és més que un petitíssim resum de la trajectòria musical i personal d'aquest cantant.

Anava dedicat a la gent que no sabia qui era Bob Dylan i que ara ja es pot fer una idea del que s'ha perdut quan s'ha suspesa la seva visita en aquesta roca enmig de la mar.

Tomeu Morro

☒ Liquidación semestral.

BANCA MARCH